

РЕШЕНИЕ

№ 7259

гр. София, 28.11.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 27.10.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **7446** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ и е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Р. Р. Б. срещу Решение №ОИ-12/2014 от 07.07.2014 г., издадено от градския прокурор-административен ръководител на СГП, с което е „оставено без уважение искане за достъп до обществена информация по Заявление с вх.№ОИ-12/24.06.2014 г.“, подадено от жалбоподателя.

Наведеното основание за оспорване е за нарушение на материалния закон-чл.146, т.4 от АПК, аргументирано с доводи, че маркирането с гриф за „служебно ползване“ на исканата със заявлението информация, не представлява основание за непредоставянето ѝ съгласно чл.34, ал.1 от Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/, тъй като 6-месечния срок, дори и еднократно удължен с решение на ДКСИ, е изтекъл много преди подаването на заявлението. Видно от оспореното решение, исканата информация се съхранявала от ответника, още повече, че на интернет страницата на СГП, един от поисканите доклади /този за 2011 г./ бил общодостъпен. Отчетните доклади на СГП били обществена информация съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, и тази информация била дължима на обществото, тъй като ще позволи съставянето на мнение за ефективността на нейната работа. С така изложените твърдения и доводи се иска АССГ да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ и да задължи ответника да предостави исканата информация в определен от съда срок.

Ответникът-градския прокурор-административен ръководител на СГП не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 АПК.

В о.с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателят се явява лично и с адв.Т., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разносните за производството в размера на заплатената държавна такса.

Ответникът не се явява, не се представлява в о.с.з. пред АССГ и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация /ДОИ/ до административния ръководител на Софийска градска прокуратура, заведено в СГП с вх.№ОИ-12/14 от 24.06.2014 г., с което е поискал следната информация, под формата на копие на електронен носител:

1. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2006 г.
2. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2007 г.
3. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2008 г.
4. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2009 г.
5. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2010 г.
6. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2011 г.
7. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2012 г.
8. Отчетен доклад на Софийска градска прокуратура за 2013 г.

С оспореното пред съда решение ответникът е отказал предоставянето на поисканата информация със съображения, че същата съставлява служебна тайна по смисъла на чл.28, ал.3 от ЗЗКИ и за нея е предвидено ниво на достъп „За служебно ползване“, поради което и предвидения в ЗДОИ ред е неприложим- чл.7 от ЗДОИ.

С определението за насрочване на делото, от з.з. на 25.09.2014 г., съдът е указал на ответника, че носи доказателствена тежест за установяване на фактическите основания, посочени в оспорения отказ /чл.170, ал.1 от АПК/, а именно, че поисканата информация съставлява служебна тайна по чл.28, ал.3 от ЗЗКИ и за нея е предвидено ниво на достъп „За служебно ползване“ /чл.41, ал.3 от ЗДОИ/, както и Заповед №ЛС-603/26.02.2013 г. на гл.прокурор, която сочи в оспорения акт за установяване на компетентността си. Със същия акт е определил и срок за ангажирането на доказателства в тази насока- до 1-вото по делото заседание. Определението е съобщено на ответника на 03.10.2014 г., като по делото не са изпратени доказателства и не е посочена причина за това. Ответникът не изпрати и процесуален представител в 1-вото по делото заседание на 27.10.2014 г., в което съдът приключи събирането на доказателства и даде ход на устните състезания.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съден ред, от лице легитимирано да го оспори, в качеството на неблагоприятно засегнат от него адресат-чл.147 от АПК, вр.чл.40, ал.1 от ЗДОИ. Спазен е и преклузивния 14-дневен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ, който задължава сезирания с такова искане субект по чл.3 да се произнесе с мотивиран писмен акт /чл.28, ал.2, чл.38, чл.29 от ЗДОИ/, с който да остави искането без разглеждане, да предостави исканата информация, съотв. да постанови отказ за предоставянето ѝ. Решението му следва да е обусловено от преценката дали искането отговаря на изискванията за съдържание на чл.25, ал.1 от ЗДОИ; за форма на исканата информация-чл.26, ал.1, както и от преценката дали исканата информация е „обществена”, при положителна преценка- дали се дължи по реда на ЗДОИ.

Съгласно дефинитивно определеното в чл.2 от закона понятие -,всяка информация, свързана с обществения живот в РБ и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти”. По дефиницията на чл.9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. В закона са разграничени два вида обществена информация-официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия-чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и по повод дейността на органите и техните администрации-чл.11 от ЗДОИ.

Между страните е безспорно от фактическа страна, че исканата информация е обществена, както и това, че е създадена от ответника и той разполага със същата.

В качеството си на публичноправен субект, Прокуратурата е задължен субект по ЗДОИ на основание чл. 3, ал.1 ЗДОИ-чл.127 от Конституцията на РБ и чл.137 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/. Административният ръководител на СГП, като организира и ръководи дейността ѝ /чл.140 от ЗСВ/, е компетентен да се произнесе по искането за предоставянето на създадена от него информация, обективизирана в отчетните доклади за дейността ѝ. В тази връзка съдът намира, че не е необходимо делегиране на правомощие за предоставянето ѝ от главния прокурор /за което по делото не бяха представени и доказателства/. В случая не се касае за информация, създадена от главния прокурор при осъществяване на дейността му-чл.138 от ЗСВ, а за информация, създадена от СГП.

Оспореният отказ е незаконосъобразен-осъществено е изложеното в жалбата основание за оспорването му по чл.146, т.4 АПК:

Постановеният отказ е мотивиран единствено със съображения, че поисканата информация съставлява служебна тайна по смисъла на чл.28, ал.3 от ЗЗКИ и за нея е предвидено ниво на достъп „За служебно ползване“, поради което и на основание чл.7, ал.1 от ЗДОИ, същата не се дължи.

Съгласно чл.28, ал.3 от ЗЗКИ, информацията, класифицирана като служебна тайна, се маркира с гриф за сигурност "За служебно ползване". При пълна липса, обаче, на доказателства за това, че исканата информация е маркирана с гриф за сигурност "За служебно ползване", за което в съответствие с правомощието си по чл.41, ал.3 от ЗДОИ съдът изиска доказателства, като указва на ответника носената от него доказателствена тежест /чл.170, ал.1 АПК/, приема този факт за недоказан по делото. Поради това не е налице и соченото от ответника правно основание за постановления от него отказ-чл.37, ал.1, т.1, предл.1-во, вр.чл.7 от ЗДОИ.

Основателно е и второто твърдение на жалбоподателя, че дори и исканата

информация да е била маркирана с гриф за сигурност „За служебно ползване“ /което остана изцяло недоказано в съдебното производство/ и маркирането ѝ с този гриф да е било законосъобразно /чл.41, ал.4 от ЗДОИ/, изтекъл е 6-месечният срок от датата на създаването ѝ /чл.34, ал.1, т.4 от ЗДОИ/, съответно 1-годишният, ако същият е бил еднократно удължен-л.34, ал.2 от ЗЗКИ /с изключение на отчетния доклад за 2013 г./, поради което достъпът до нея се осъществява по реда на ЗДОИ-чл.34, ал.3 от ЗЗКИ и чл.41, ал.4 от ЗДОИ.

Изложеното е достатъчно за отмяната на оспореното решение за отказ.

За пълнота на мотивите, съдът излага допълнително, че информацията, която е обществена по легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Информацията относно дейността на Прокуратурата, в частност на Софийска градска прокуратура, обективизирана в отчетния доклад за съответната година, представлява обществена информация. Касае се за данни, свързани изцяло с работата на СГП, които са количествени и качествени показатели за дейността ѝ. Правораздавателната функция на държавата е публична, а дейността на съдебната власт е обект на повишено обществено внимание, при условията на изострена чувствителност на обществото към нейните проблеми. Прокуратурата като цяло и всяка нейна структура в частност следва да са наясно, че няма аспекти от резултатите за дейността им, които могат да бъдат скрити от обществото. Именно резултатите от дейността, обективизирани в отчетните доклади, позволяват формирането на обществено мнение за начина по който тази дейност се осъществява и повишават прозрачността и отчетността на Прокуратурата като задължен субект по чл.3 от ЗДОИ, а с това се осъществява и легалното определение за "Надделяващ обществен интерес" - § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, своевременно направеното искане искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за производството е основателно и следва да бъде уважено за доказания им размер-10 лева, заплатена държавна такса.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. трето, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, II отделение, 23 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Р. Р. Б., Решение №ОИ-12/2014 от 07.07.2014 г., издадено от градския прокурор-административен ръководител на Софийска градска прокуратура.

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на градския прокурор-административен ръководител на Софийска градска прокуратура за произнасяне с нов акт, съобразно дадените в мотивната част на решението указания по тълкуването и прилагането на закона **В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ ВЛИЗАНЕТО НА РЕШЕНИЕТО В СИЛА.**

ОСЪЖДА Прокуратурата на република България, Софийска градска прокуратура да заплати на Р. Р. Б. сумата в размер на 10 /десет/ лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство пред АС София – град.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ:

